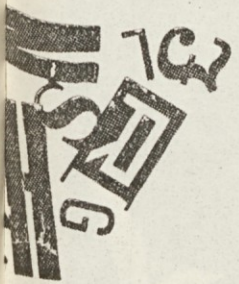
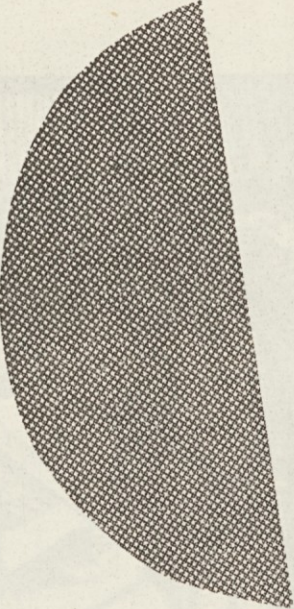
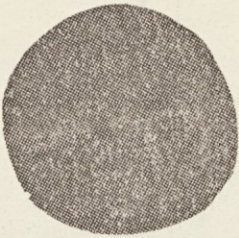

7
6
5
4
3
2
1

MED KNJIGAMI

L. II. ŠT.

Leto 1972/73

februar

Med knjigami je bilten pionirske knjižnice v Kranju /oddelek pri Osrednji knjižnici Kranj/. Na leto izide 5 števil. Ureja vodja oddelka Berta Golob. Uredniški odbor: Ada Hrovatin, Bojan Pisk, Alenka Bole-Vrabec, Ivo Zrimšek. Likovni mentor: Štefan Simonič. Razmnožuje Delavska univerza v Kranju.

v pionirski knjižnici je ura pravljic vsak četrtek
ob 17h

O B I S K

pri tov. kristini pipp-jarc

TOV. PIPPOVA, DESET LET STE BILI VODJA PIONIRSKE KNJIŽNICE. S KAKŠNIMI TEŽAVAMI STE SE SREČEVALI PRVA LETA?

Deset let je dolga doba, vendar če nekaj na novo ustvarjaš, mine mimogrede, pozneje pa ugotavljaš, da je zmanjkalo časa za to in ono. Z mojim prihodom v Osrednjo knjižnico je Kranj dobil pionirski oddelek. Treba je bilo zaorati v ledino: zbrati knjižni sklad, poiskati prostor za postavitev knjig, urediti izposoja na dom in v čitalnico, potem pa obveščati občane preko šol, časopisja, plakatov..., da je pričela z delom Pionirska knjižnica. Marsikdaj se je zataknilo; enkrat pri ljudeh, ki jih je primanjkovalo za tako delo, drugič pri nerazumevanju pri raznih forumih.

Ko je nato delo steklo, sem vedno le želela, da bi bilo dano več časa za delo z mladim bravcem. Množični vpisi, izposoja na dom in v čitalnico, kolektivni obiski, roditeljski sestanki, žive slikanice, ure pravljič - vsega tega je bilo preveč samo za dva uslužbenca.

KAKO BI NA KRATKO OZNAČILI BRAVCE, KI SO V MINULEM DESETLETJU PRIHAJALI V KNJIŽNICO?

V desetih letih se je v knjižnici zvrstilo nič koliko bravcev; od najmanjših cicibanov, ki so prihajali v spremstvu babic, mamic, bratov in sester do starejših, ki so po zrelosti že odrasli pionirski

knjižnici. Premnogi izmed njih so iz leta v leto ostajali zvesti obiskovalci knjižnice in marsikateri izmed njih je odnesel s seboj na pot v življenje ljubezen do dobre knjige.

Osrečujoča zavest, da smo jim vzbudili veselje do branja vredne knjige, je bila najlepša nagrada za naše delo.

KDAJ STE UTEGNILI PREBRATI VEČ KNJIG: NEKOČ, KO STE POKLICNO ŽIVELI MED NJIMI, ALI ZDAJ, KO NISTE VEČ VEZANI NA SLUŽBO?

Seveda berem danes knjige, katerih v desetih letih nisem utegnila prebrati. To so predvsem poljudnoznanstvene in leposlovne v tujih jezikih. Vendar sem mladinsko literaturo prebirala sproti, saj drugače ne bi mogla mladim bralcem svetovati, kaj naj berejo in kje bodo našli tisto, kar iščejo.

IMATE KAKŠNO ŽELJO, KI BI JO HOTELI POVEDATI DANAŠNJIM OBISKOVALCEM PIONIRSKÉ KNJIŽNICE?

V enem letu moje odsotnosti se je v knjižnici že marsikaj spremenilo na bolje. Ker si otroci sedaj lahko izposojajo neomejeno število knjig, pričakujem, da ne bodo zamudili tistega, kar je njihovim letom najbolj primerno in da ne bodo prikrajšani za katero od vrednot, ki jo v polnosti dojame le nepokvarjeno otroško srce.

Želim, da bi ljubili resnico in sovražili krivico! Moj veliki učitelj nam je nekoč dejal:

"Naj vam ne mine dan, da ne bi kaj lepega prebrali ali se o nečem pametnem pogovarjali!"

Njegovo naročilo posredujem vam, mladim obiskovalcem pionirske knjižnice z zagotovilom, da vam bo vse to nudila dobra knjiga.

Kristina Pipp-Jare

KNJIGE Z NAŠIH POLIC

Balduon Dhingra:
ZVEZDNA OGRLICA
IN DRUGE INDIJSKE
PRAVLJICE

Milan Sega
ZGODE IN NEZGO-
DE KRALJEVSKEGA
DVORA

Ela Peroci:
PRAVLJICE ŽIVE
V VELIKEM STAREM
MESTU

Ilustrirala Melita Vovk-
Štihova

Sandi Sitar
MALA VOJNA
POSTEVANKA

Ilustrirala Ančka Gošnik-
Godec

C. M. Bowra:
KLASIČNA GRČIJA

BESEDA
IVANA CANKARJA

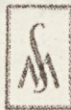

Od pešca do rakete

nika sega v čas, ko se je končala druga svetovna vojna in z njo vred narodno osvobodilni boj slovenskega naroda, zajame pa knjiga še prve mesece, ki so sledili tej zgodovinsko pomembni prelomnici. Zunanje dramatično in razgibano, notranje dejanje Bevkove novele se odvija v primorski hribovski vasi, torej v istem okolju kot dejanje »Črne srjace«, ki jo je pred leti izdala Slovenska Matica. Človeški liki, s katerimi se srečujemo v Slepni ulici, so ljudje našega časa, v boju preizkušeni borci in njihovi rojaki somišljeniki, pa tudi nasprotniki ljudske revolucije in narodno osvobodilnega gibanja najdemo opisane v noveli. Ti pisatelja še posebej zanimajo. Zanimajo ga brezupnost narodno nezavednih posameznikov, njihov poraz ob koncu vojne in brezizhoden položaj, v katerem so se znašli l. 1945 (od tod

tudi naslov knjige). V hotenju, da bi prikazal yso težo usodnih dogodkov med vojno, zlasti pa posledice teh dogodkov takoj po vojni, je pisatelj opisal konflikt novega sveta s starim svetom znotraj kmečke družine. In ko glavne osebe tako so tudi epizodni človeški liki v Slepni ulici predstavljene psihološko poglobljeno in plastično. Delo bo potemtakem pritegnilo bralca ne samo z zanimivo, naravnost napeto zgodbo, ampak tudi s svojo globoko človeško in etično vsebino.

Nove knjige

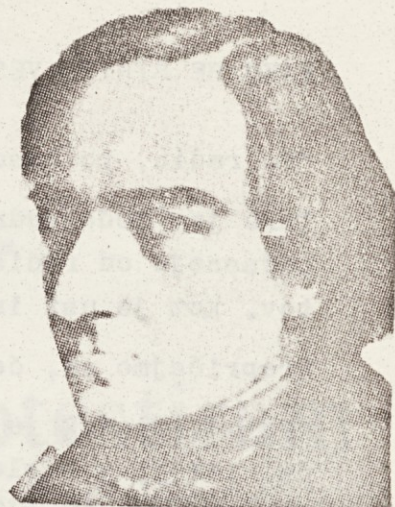
- I. Andrić: Goya
- I. Bratko: Čas knjige
- M. Tršar: Sprehod po pariških galerijah
- T. Kuntner: Zemlja
- K. Kovič: Moj prijatelj Piki Jakob
- V. Kavčič: Vaška komada
- K. Grabeljšek: Partizanski obrazi

KNJIGA O ŠPORTU II.

- R. Gott: Gverila v Latinski Ameriki
- T. Wilder: Osmi dan
- R. Gööck: Glavna mesta Evrope
- M. Kranjec: Zimzelen na slovenskih tleh
- B. Čopić: Noge v zlatu, glava v blatu
- R. Moric: Iz lovske torbe
- D. Lukić: Pesmice in povestice
- I. Zorman: V sedemnajstem
- E. Bergant: Olimpijske igre
- B. Jurca: V pasti
- J. Vipotnik: Zgodbe o Diku

V Matjaževi knjižnici so letos izšle naslednje knjige:

Sandi Sitar:	Mala vojna poštevanka
Vida Brest:	Orehovo leto
Milan Šega:	Zgode in nezgode
kraljevskega dvora
Branka Jurca:	V pasti
Janez Vipotnik:	Zgodbe o Diku

V romanu »Mornar brez jader« je avtor opisal življenje in delo izumitelja ladijskega vijaka, krogličnega in valčnega ležaja ter dosti drugih tehničnih rešitev. Za slovenskega bralca bo knjiga še posebej zanimiva, ker je Ressel (1793—1857) preživel večino svojega življenja na slovenski zemlji: v Pleterjah na Dolenjskem, v Istri, Trstu in v Ljubljani, kjer je tudi pokopan. Avtor opisuje najprej Resselovo študentsko življenje na Dunaju, njegovo bivanje z ženo na tastovem domu v Bakru, tržaške poskuse z ladijskim vijakom tja do usodne poskusne vožnje parnika Civetta, potovanje v Pariz, kjer je sicer poskusna vožnja s parnikom na Seini uspela, a se je Resselu komaj posrečila vrnitev v Trst potem, ko so Francozi spoznali uspešnost in pomembnost dveh njegovih iznajdb (ladijskega vijaka in naprave za ekstrakcijo barvil iz lesa). Zadnja poglavja opisujejo Resselovo delo v Benetkah, od koder se je po požigu svojega že skoraj dograjenega parnika le s težavo umaknil v Trst, in končno njegova zadnja razočaranja ter smrt v revnih okoliščinah ljubljanskega gostišča.

Roman je pretresljiva zgodba o izumitelju, ki mu življenje do konca ni prizaneslo z osebnimi stiskami in nerazumevajočim okoljem. Napisan je živo in prepričljivo, v uglajenem slogu, ki je posebej izrazit pri opisovanju naših krajev in morja.

Jan Severin se je skrajša uveljavljal kot novinar, kmalu pa je začel pisati tudi črtice in povesti. Leta 1939 je napisal svoj prvi roman o Josipu Resselu, ki ga zdaj predstavljamo slovenskim bralcem pod naslovom »Mornar brez jader« (v izvirniku »Železni pionir«). Za mladino je priredil izvleček iz tega romana »Ognjeno goruštvo«, isti motiv pa je uporabil za radijsko igro »Naprej brez jader«. Med njegovimi pomembnejšimi deli velja še omeniti romana »Vila Faustina« in »Za umetnost in ljubezen« ter »Al-

Češki pisatelj Jan Severin (s pravim imenom Jaroslav Svaton) je bil rojen leta 1891 v Pragi. Njegovo življenje je tesno povezano s Slovenijo, posebej še z našim Primorjem. V letih pred prvo svetovno vojno je delal v ladjedelnicah v Trstu, kjer se je temeljito naučil slovenskega in italijanskega jezika. Po prvi svetovni vojni je najprej služboval v praškem Ministrstvu za zunanje zadeve, s slovensko kulturo pa se je še bolje seznanil med devetletnim delovanjem na češkoslovaškem konzulatu v Ljubljani (1922—1931). Kasneje je služil še na češkoslovaškem konzulatu na Reki (1933—1936) in v Zagrebu (1936—1938). Po drugi svetovni vojni je služboval v češkoslovaškem Ministrstvu za informacije kot referent za Jugoslavijo, Svobodno Tržaško ozemlje in Albanijo in se v tem času zavzeto udeleževal publicističnega boja za Trst in Primorje v prid Jugoslaviji. Po političnih spremembah je bil leta 1949 predčasno upokojen, delal pa je še več let kot upokojenec v Inštitutu za češko literaturo v Pragi, kjer še vedno marljivo ustvarja.

banske povesti«, »Ključki trezorja«, »Pariške pustolovščine«, »Cvetje nad Prago«, »Vrnite mi srce«, »Na križišču Evrope« in »Zaklad ilirskih gusarjev«, ki ga imamo tudi v slovenskem prevodu.

JAN SEVERIN

MORNAR BREZ JADER

KAKO SE ŠIRIJO VESTI?

"Po radiu, po časopisih, po televiziji..."

Tako je. Toda vedno tudi še na stari način od ust do ust. Malo počasneje od radia, toda popolneje, kajti ni toliko radioapar-
tov, kot je ust in ušes.

Prepričajmo se, če je res tako!

Recimo, človek je slišal šalo. Šala mu je ugajala, pa jo je pove-
dal takoj, v naslednjih 15 minutah, trem svojim prijateljem, ki
jih je srečal na ulici.

Prijateljem je šala ugajala in tudi oni so jo povedali svojim pri-
jateljem, Recimo, da je v naslednjih 15 minutah vsak našel tri
prijatelje in tudi njim povedal šalo.

Postavimo, da se je tako nadaljevalo. V katerem času bi to šalo
poznali vsi v nekem mestu s pol milijona prebivalci?

/Rešitev naloge najdeš v knjigi MED IGRO IN MATEMATIKO, str.64/

Ko je nekoč sin Wernherja von Brauna vprašal očeta, če bo tudi on lahko poletel na Mesec, mu je oče odgovoril: »Seveda, če te to veseli. Vendar se boš moral še prej mnogo, mnogo naučiti in se mnogo ukvarjati s športom.« Te besede, ki jih je izrekel znani učenjak, oče vsemirske rakete Saturn, najbolje izražajo pomen športa v današnjem življenju. Dandanes je v svetu in pri nas zelo velik krog aktivnih športnikov in ljubiteljev športa. Prav zaradi vse-
splošnega zanimanja za šport sta v I. kolu **Knjig znanja** športnim aktiv-
nostim posvečeni dve knjigi.

knjige znanja

KNJIGA O ŠPORTU

OD PEŠCA DO RAKETE

M o g o č e š e n e v e s t e -

k a j j e p s i h o l o g i j a

protestiram

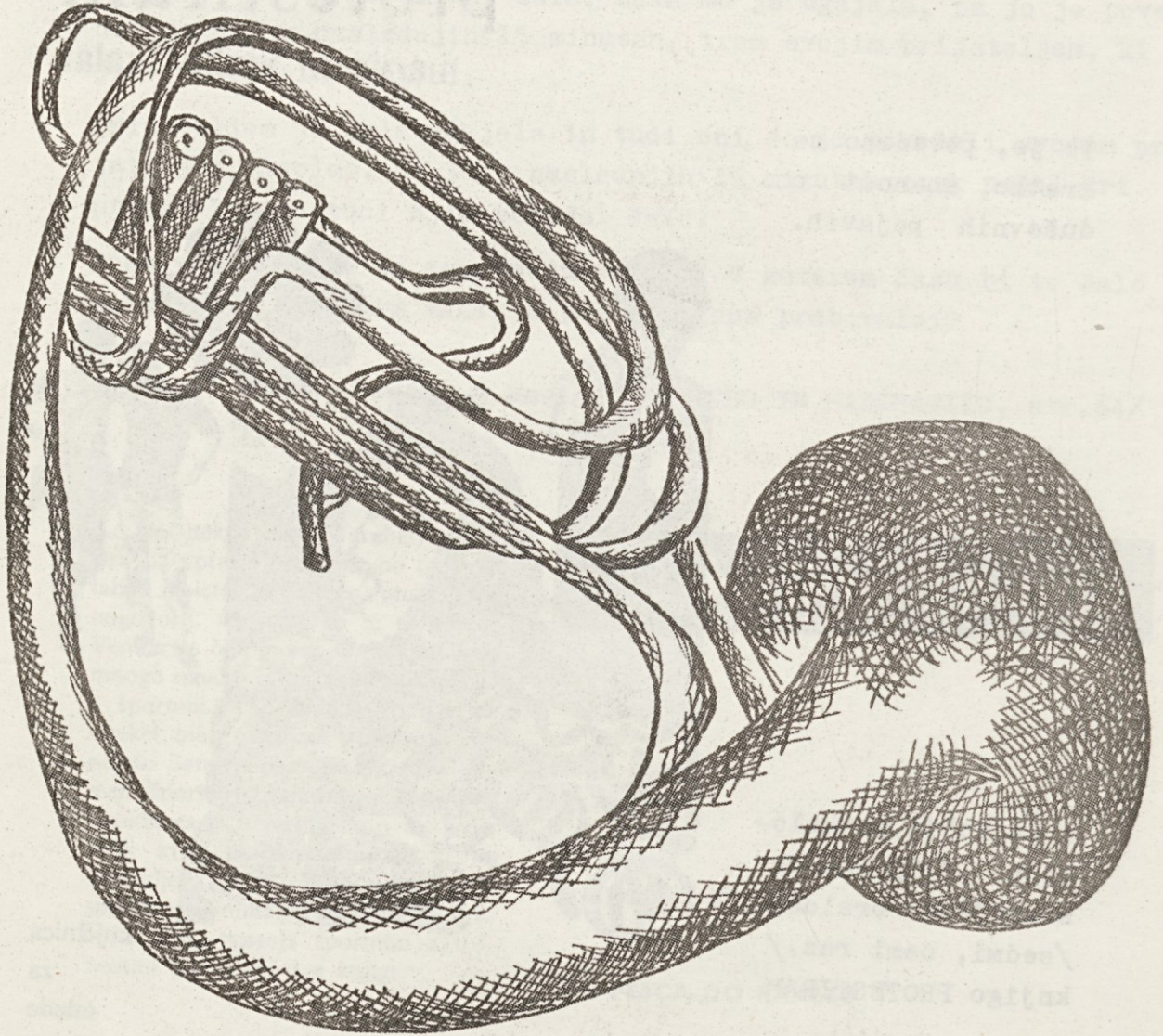
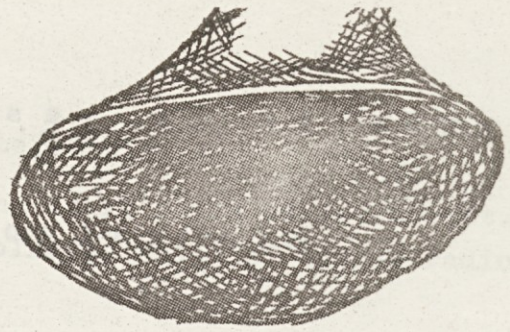
marija in vinko skalar

To je, povedano na kratko, znanost o duševnih pojavih.

S področja psihologije priporočamo starejšim bralcem /sedmi, osmi raz./ knjigo PROTESTIRAM

knjižnica
za
mlade

MA: LEON

FRANC S. FINŽGAR — slovenski pisatelj
(9. II. 1871 — 2. VI. 1962)

Najbolj brano Finžgarjevo delo: roman POD SVOBODNIM SONCEM
Zadnja Finžgarjeva knjiga za odrasle: LETA MOJEGA POPOTOVANJA; 1957
Zadnja Finžgarjeva knjiga za mladino: IVERI; 1959

Prvikrat objavljeni zapiski prof. Toma Zupana; navedene kazni je pisatelj Finžgar prejel kot gojenec ljubljanskega Alojzijevišča.

1886

- 14. 11. dva dni zaradi neznanja lekcije
- 16. 11. en dan zaradi slabega branja
- 24. 11. en dan, ker ni dežnika spravil
 - 8. 1. kazen zaradi nemščine
 - 9. 1. en dan zaradi neznanja spreganja
- 24. 1. kazen zaradi neznanja latinščine
- 13. 3. en dan zaradi neznanja glagolovih oblik
 - 6. 4. ni bil pri uku med učno uro
 - 7. 4. en dan verba contracta
 - 8. 4. en dan, ker je govoril med učno uro
- 23. 5. ni znal glagola
 - 1. 6. ni znal glagola
 - 3. 6. sedem dni, ker ni bil med učno uro na svojem prostoru
- 23. 6. en dan, ker je govoril med mašo
- 25. 6. ni znal glagola
- 29. 6. en dan, ker je šel prehitro domov iz cerkve

1887

- 5. 9. en dan, ker miza ni bila snažna
- 4. 3. en dan zaradi zvonanje oblike
- 1. 5. sedem dni zaradi nerednosti / 3 dnevi odpuščeni /
- 22. 6. en dan, ker je bil pokrit, ko je poldan zvonilo

1888

- 2. 10. pet dni zaradi igre

1889

1890

F. S. Finžgar:

LETA MOJEGA POPOTOVANJA

odlomek

Vodja Tomo Zupan je bil mož posebne vrste. Ljubezni si ni znal pridobiti, toda nekaj nam je dal: veselje do dela sploh in pa veliko ljubezen nam je vcepil do naroda in spoštovanje do vseh kulturnih delavcev, zlasti pisateljev in pesnikov. Imel je človeško slabost, da je nekatere gojence posebno rad imel in jim bil silno prizanesljiv, a druge nas je kar hudo pestil. Res smo bili vsi nekoliko uporni in iznajdljivi, kadar je bilo treba napraviti kak burk, povsem nedolžen po bistvu, toda zoper "Hišna pravila". Da smo npr. dobili kvarte za marjaš, da smo vtihotapili kak vrček piva, cigarete, ponoči splezali na drevesa na vrtu in oponašali mačke, da smo ponoči tihotapsko vstajali in pisali dolge šolske naloge, včasih si utrgali cvetlico na vrtu, sklatili sadež z drevesa, legli celo v travo itd. Za vse to so bile hude kazni: za cvetlico poleg hišnega zaporu denarna kazen 50 krajcarjev, za ležanje v travi goldinar itd. Mnogo je bilo od vseh teh malenkosti smešnega, pa prav zato za nas mikavnejše. Zapore je vpisoval v posebno knjižico v vsakem razredu zaupnik, ki ga je bilo tega dela redno sram. Jaz sem dobil mnogo zaporov. Preveč, in sem to kasneje očital dr. Svetinu. Rekel mi je: "Res smo vas nenavadno trdo imeli, vse zaradi tega, ker ste bili rojak, da bi nam kdo ne oponašal, češ tega imate rajši."

Vodja Tomo Zupan je zahteval od nas nenehno delo. Najprej delo za šolo. V tretji in četrti šoli nas je grščino sam učil, pravzaprav le izpraševal. Če ti je pri sklanjatvi ali pri nepravilnih glagolih izpodletela v hitrosti le ena oblika, se je takoj oglasil: "Piši mu dva dni hišnega zaporu." Zaupnik je vpisal v posebno beležnico dan in tako nisi smel dva dni ob prostem času na vrt.

Prva slovenska knjiga, prevedena v holandsščino, je Potrčev roman
NA KMETIH.

Isti roman je preveden tudi v hrvaščino, srbščino, poljščino, ita-
lijansščino in angleščino.

Pavčkov STRAŠNI LOVEC BUM BUM je preveden v francoski jezik, prav
tako tudi FANTEK NA OBLAKU pisatelja Lojzeta Kovačiča.

Ele Peroci HIŠICA IZ KOCK je prevedena v naslednje jezike: v nem-
ščino, francoščino, italijanščino, finščino, slovaščino, češčino
in madžarščino.

Ribičičev MIŠKOLIN je preveden v nemščino.

L.1972 je izšla v italijanskem prevodu Prešernova pesnitev

krst pri savici

S KNJIGO PO SVETU

R E K L I S O

Knjige so seveda mrtve. Lahko jih oživiš ali pa ne, to je odvisno od tebe.

/Reinhard Piper/

Dobre knjige skrajšujejo čas in podaljšujejo življenje.

/Adolf Spemann/

V Ljubljani je dihur, ki noč in dan žre knjige,
od sebe pa ne da nobene fige.

/France Prešeren/

Zgodba pripoveduje, da je Gutenberg prišel na misel ulivati premične črke popolnoma slučajno. Nekega večera, ko so imeli goste, je žena Gutenbergovega učenca začela vedeževati z ulivanjem svinca v vodo. Blizu sklede z vodo so ležale lesene ploščice z vrezanimi črkami. Kapljice svinca so padale tudi nanje. Naslednji dan je Gutenberg opazil, kako so se črke odtisnile v svinec. Tako je slučajno iznašel to, s čemer se je ubadal dolga leta.

Ne da se preveriti, če je ta zgodba resnična. Zagotovo pa vemo, da se je Gutenberg začel ukvarjati s svojim izumom l. 1436, prvo knjigo pa je začel tiskati šele 1452. Za to si je moral izposoditi veliko denarja. Tako v Strasbourgu kot v Mainzu, kjer je Gutenberg bival, je živel zelo zelo revno. Kmalu je zašel v hude dolgove, tako da je pravzaprav popolnoma obubožal. Svojo tiskarno je moral prepustiti upnikom. Šele nekaj let pred smrtjo se je rešil najhujših finančnih težav.

L. 1462 je tiskarna pogorela. Tiskarski pomočniki so se raztepli po drugih deželah in tako raznesli tiskarsko skrivnost po Evropi. Gutenbergova tiskarska tehnika je kmalu prodrla tudi na druge celine. Prvi poskus, da bi na Slovenskem ustanovili tiskarno, je iz leta 1562.

Stalno tiskarno je v Ljubljani ustanovil l. 1575 tiskar JANŽ MANDELIC.

S KNJIGO SKOZI STOLETJA

KAJ JE INKUNABULA

To je ime za prve tiskane knjige, ki so bile natisnjene pred l. 1500.

Inkunabule veljajo za veliko dragocenost.

KAJ JE ANTIKVIARIAT

Slovenski izraz za antikvariat je starinarna.

Antikvariat se imenuje tudi trgovina s starimi knjigami.

Te vrste knjigarna knjige tudi kupuje in ne samo prodaja. Na policah antikvariata najdemo včasih zelo dragocene knjige.

V Ljubljani je knjižni antikvariat na Mestnem trgu.

KAJ JE KOPRODUKCIJA

Beseda pomeni sodelovanje dveh ali več založb, filmskih podjetij ali skupno proizvodnjo na sploh.

Dobra stran koprodukcije je običajno v pocenitvi in v tem, da knjiga lažje prodre na tuji trg. Slaba stran takega sodelovanja se izkaže takrat, kadar pride v prodajo nekvalitetna knjiga, in sicer glede na njeno vsebino, pa tudi na tisk.

v kranju

živi

in

ustvarja

9 KNJIGOŠKOZIŠTOLETJA

M I L A N B A T I S T A - slikar

Rojen: 1. 1924 v Dol. Logatcu

Poklic: akademski slikar - grafik

Razstave: Slovenija: LJUBLJANA, KRANJ, JESENICE, TRŽIČ, BLED, ŠKOF-
JA LOKA, KOPER, PIRAN, VELENJA, ROGAŠKE TOPLI-
CE, MARIBOR, MURSKA SOBOTA, SLOVENSKE KONJICE...

Jugoslavija: BEOGRAD, ZAGREB, SKOPJE, TITOGRAD, BANJA LUKA

Inozemstvo: AVSTRIJA, NEMČIJA, ČEŠKA, DANSKA, FRANCIJA

TOV. BATISTA, ALI JE MOGOČE REČI, DA VPLIVA POZNAVANJE BILOKOVNIH ZAKONITOSTI NA CELOTNO ČLOVEKOVO ESTETSKO USMERJENOST?

Estetska vzgoja je zelo obsežen pojem, saj zajema tako čustvene, miselne in delovne procese vsakega človeka. Kot takšen fenomen prav gotovo odločujoče vpliva na oblikovanje človekove osebnosti.

Poglejmo to nekoliko podrobneje. Estetika - nauk o lepoti, je tesno povezana z okoljem in časom, v katerem človek živi. Na visokem severu, v objemu večnega ledu, ima človek, ki tam živi, drugačne pojme o lepoti kakor prebivalec tropskih pragozdov, le-ta pa drugačne kakor prebivalec velemesta. V različnem okolju se porajajo v človeku različne melodije, različni plesi, različna moša, različne barvne lestvice itd. Tudi v zgodovinsko različnih časih je pojem o lepoti različen. V stari Grčiji so občudovali lepoto telesa, muslimani pa se navdušujejo zgolj nad okraskom. V 18. stoletju /čas baroka/ so se evropski narodi navduševali nad nasičenostjo slik, glasbe, stavbarstva itd. Pojem lepote je bil v alegoričnem okraševanju. V modernem času pa se človek navdušuje nad funkcionalno enostavnostjo, v estetske pojme vnaša izsledke znanosti. Primerov o različnosti pojmovanja lepote je še veliko.

Vendar vse estetske vrednosti različnega okolja in časa družijo trdna vez humanosti, človekovega dostojanstva, volja in moč ustvarjanja. Prav to osnovno gibalno estetike pa je tisto, kar oblikuje človekovo osebnost.

Milan Batista

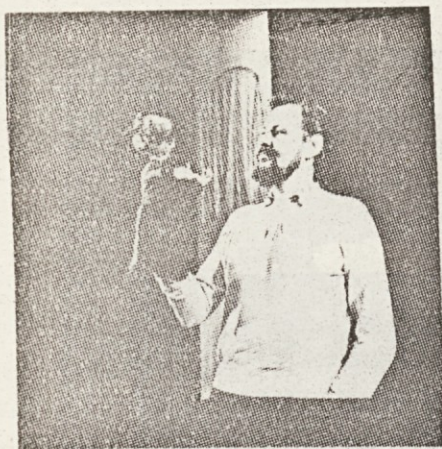
- S A Š A K U M P - scenograf

Rojen: 1. 1924 v Ljubljani

Delo: poklicno: slikarsko, scenografsko, pedagoško
amatersko: lutkarstvo

Razstave: KRANJ, ŠKOFJA LOKA, TRŽIČ, MURSKA SOBOTA, ŽELEZNA
KAPLA, PRAGA

TOV. SAŠA, VRSTO LET SE
ŽE UKVARJATE Z LUTKAR -
STVOM. ZAKAJ?

Saša Kump

Res, lutke so moje veselje že od otroških let. Ko so si drugi otroci želeli za praznike sladkarij, sem jaz prosil samo za lutko in barvice. Sam sem lutke tudi izdeloval. Ko sem hodil še v osnovno šolo, sem že naredil velik lutkovni oder. V neki kleti smo imeli otroci po dve predstavi na leto. Prijatelj kratkohlačnik je igro spremljal s harmoniko. Nekoč je oder nalašč podrl, potem pa pred gledalci veselo raztegoval svoj meh! S predstavami smo kajpak tudi zaslužili. Potem smo jo peš pobrali iz Kranja v Škofjo Loko, tam pa smo za prisluženi denar najeli čoln in se vozili. Nekaj smo ga zapravili tudi za sladoled.

Resno sem se z lutkami začel ukvarjati takoj po vojni. L.1962 smo pri centru za estetsko vzgojo, ki je takrat spadal k pionirski knjižnici, uprizorili več lutkovnih igrice. Zdaj delam z lutkami v Prešernovem gledališču. Tu organiziramo tudi tečaje za mlade lutkarje. Ravno zdaj pripravljamo z eksperimentalno skupino lutkovno igrico za odrasle. Lutkovno gledališče ninakor ni samo gledališče za otroke. Na Poljskem, Češkem in Madžarskem ubira na primer lutkarstvo zelo sodobna pota, in to z novo tehniko in z novimi dramaturškimi načini.

Lutke imam zelo rad, ker lahko naredijo vse tisto, česar živa oseba ne more. Lutka je igralec v pravem pomenu besede. Igralec na odru pa je le posnemovalc življenja. Lutka ne posnema nikogar, igra sama! Lutka deluje s svojo neposrednostjo na otroka in na odraslega človeka. Njeno magično moč poznajo vrači primitivnih ljudstev. Starejša je od gledališča; tako je stara, da njena nega izvora sploh ne poznamo.

Na kratko rečeno: lutke imam rad.

KNJIGE

KI STE JIH NAJRAJE BRALI

- A. INGOLIČ: MLADOST NA STOPNICAH
- E. KASTNER: IZBRANO DELO
- K. KOVIČ: MOJ PRIJATELJ PIKI JAKOB
- I. BRATKO: DEKLETOV DNEVNIK
- J. FANGIO: ŽIVLJENJE S 300 KM NA URO
- F. MILČINSKI: PRAVLJICE
- M. ŠEGA: ZGODE IN NEZGODE KRALJEVEGA DVORA
- A. BAHDAJ: POZOR! ČRNA MARELA!
- L. SUHODOLČAN: DEČEK NA ČRNEM KONJU

NAŠ RAZGOVOR

BOŠ IZBRAL DANES KAKŠNO PRAV POSEBNO KNJIGO?

Danes bom izbral knjigo Hebec.

ALI POGOSTO PRIHAJAŠ V KNJIŽNICO?

Jaz pogosto prihajam v knjižnico.

FEBRUARJA BO PRIŠEL K NAM PISATELJ ANTON INGOLIČ. SE BOŠ UDELEŽIL SREČANJA Z NJIM?

Udeležil se bom srečanja z Antonom Ingoličem.

KATERO INGOLIČEVO DELO PA SI ŽE PREBRAL?

Jaz še nisem prebral nobeno Ingoličovo delo

Devec Marjam
šola France Prešeren Kranj
4. o. razred

POVEDANO S ŠTEVILKAMI

NA DOM IZPOSODJENE KNJIGE IN REVIJE	47666
V ČITALNICO IZPOSODJENE "	13399
S K U P A J	61065

LETA 1972 STE PREBRALI:	4 418 4
leposlovnih knjig	
poljudnoznanstvenih k.	2 887
knjig v tujih jezikih	5 95

NOVI ČLANI V LETU 1972 **591**

PIONIRSKO KNJIŽNICO JE OBISKALO **40** SKUPIN IZ VRTCEV IN ŠOL,
= **1083** OBISKOVALCEV

KRIŽANKA

		TATVINA	NEM. "ON"			GRKA ČRVA	ŠTEVNIK	STANJE PO SMRTI
REČENICA SL. PESNIK								
ZELENAVA						OS. ZAJNEK		
RECEPT				najstarejši		POVEŽIN. HELA		
		mohorjeva družba		slovenska matica				
OB. ZAJNEK		IN DRUGO		slov. založbi		BOJA VRELIH		
PESEH			2 VOKALA			VERNIK		
PORASTITEV						ZAS. ODDOL.		

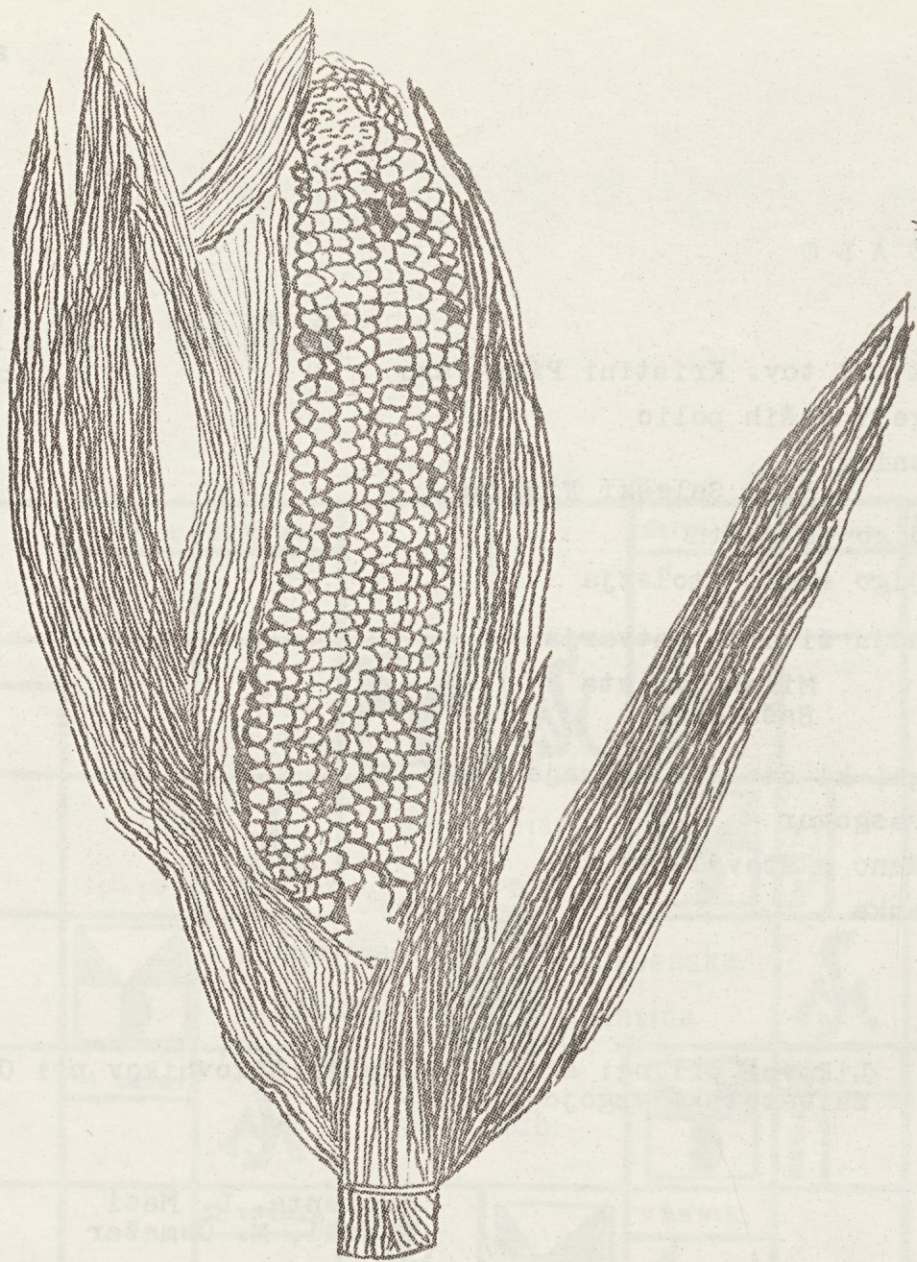
K A Z A L O

Obisk pri tov. Kristini Pipp-Jarc	str. 2
Knjige z naših polic	4
Obletnica	
Fran Saleški Finžgar	10
S knjigo po svetu	13
S knjigo skozi stoletja	15
V Kranju živi in ustvarja	
Milan Batista	18
Saša Kump	21
Knjige, ki ste jih najraje brali	24
Naš razgovor	25
Povedano s številkami	26
Križanka	27

Likovni prilogi sta delo mladih likovnikov pri Centru
za estetsko vzgojo Kranj -

Trobenta, L. Mazi
Sadeži, M. Čemažar

Oprema naslovne strani: Štefan Simonič

Miloz Lemaitre
10let

